

Dragi Tonči !

Sva Tvoja pisma primio sam već jučer. Odgovaram Ti momentano samo na onu u vezi subvencije za zagrebačke arheologe. Kako je uopće došlo do toga, ja neznam. Ne situacija je otprilike ova: Mislim, da je uprava arh.muzeja u Zagrebu u vezi onih sugestija republ.Savjeta, da se i kult.i naučne ustanove trebaju obraćati industriji i sl.za pomoć poslala pismo Berovu. Toj sjednici u Borovu bio je prisutan i pretsjednik NGO drug Nasradin, koji je preporučio pomoć ne tako, da iz odobrene svote jedan dio ostane arheolozima, jedan dio muzeju u Vukovaru a jedan dio za druge naše kult.ustanove u Vukovaru. U prvi mah govorilo se, da pomoć Berova iznosi nekih 45.000.- dinara. U petak dne 10.0.mj.kada sam bio u Borovu, upozorio me je ing.Bosanac, koji je pretsjednik radničkog savjeta da odobrena svota iznosi 400.000.- daklem horentan iznos - i da je sasna logično, da se tu podrazumijeva i pomoć muzeju u Vukovaru zbog radova koji su upravo sada u toku, a koji koštaju puno novaca, koje grad obzirom na svoju komunalnu djelatnost nemože dati. Budući je pretsjednik drug Nasradin bio nekoliko dana u Zagrebu nisam mogao do danas s njime razgovarati da konačno čujem, šta je zapravo na stvari. On je danas u prisutnosti druga Bergmana i dra Tirka izjavio, da je novac odobren po njegovim sugesijama, ali ne samo za arheologe, već i za sve druge potrebe kake sam Ti ja gore naveo. Osim toga, da je ugovoreno s Berovom, da će novac biti doznačen NOGO Vukovar i to Savjetu za prosvjetu i kulturu, koji će s parama disponirati. Da se ne dogodi doznaka direktne Arh.muzeju u Zagreb, odmah je šef finansija odredio drugu Mericu, da to pitanje uredi s šefom finansija u Berovu, u koliko nije kasno.-

Drug Nasradin saopćio nam je, da je zbog ove pomoći imao u Zagrebu intervenciju potpretsjednika Sabera i CK (druga Cazića), koji su izgleda bili " obdjelavani " od Arh.muzeja. No Nasradin im je rekao kake stvar stoji. Danas je u ostalom evdje drug Cazić, pa si je pretsjednik GNO uzeo Tvoje pismo, koje sam mu pokazao i pročitao, i s njime otišao na sastanak u komitet.

Ja se nikada ne uzrujavam, pa i ako vidim nepravde. Ne nerazumijem, zašto centralni muzeji, koji sigurno dobro stoje finansijski, a da ne govore stručna, pa prepuni muzejskega blaga, od kojega nam nikada iako to uvijek stavljaju u izgled, ne daju ništa. Tako na pr. Osijek drži na tavanu veliki broj portreta i slika koje je odnio preko Konze iz Vukovara, a nana osim 1 portreta (duplikata) nemogu zbog "postojecih propisa i sl." ništa dati. Bolje da prepadne na tavanima ili magazinima, nego da dodje u izložbu muzeja grada, od kuda su odnešeni. To isto vrijedi i za arhiv Eltz. Ako nešto trebamo, moramo uvijek u Osijek. Ne te sve nisu predbacivanja s moje strane, jer ja i usprkos teških prilika plivam naprijed. Sada radim punom parom sa zidarima.

Dao sam pretresti i urediti krov. Popraviti stare dimnjake. Čekam malere da mi dodju. Srušio sam one desperatne zahode, dovuкао grede za petperu balkona. Dat ću ih barekne etesati. Zaključio sam danas s šarengradjanima zamjenu nekih sitnica za šesterekutne barekne cigle za tarac vestibila. Vidjet ćeš sve kada dodješ.

*Kao sada Arh. moli' od Berova novce, kada
znadu, da je naš budžet vrlo skroman,
pa da ćemo se i 'mi' morati obraćati
njima - domaćima.*

Osim toga niz sjednica. Predavanje imam sutra opet geografima iz NRH (seminaru) u vel. đverani Županije. Moram na teren zbog nekih nalaza. Berim se za bicikl, da budem mobilniji. Itd.

Ako nam centralne ustanove odnesu kroz razne jake zagovore od naših lokalnih poduzeća subvencije, onda se pitamo, što će nama moći dati? U redu je iskapanje se vrše kod nas i pare će se potrošiti u Vukovaru. Ne da li će naš muzej ikada dobiti nešto od toga bogatstva Lijeve bar velike je pitanje. Drugovi dr. Vinski i Gerenc su to deduše obećali. Ne pismeno nemamo ništa u ruci. Uspjeh Lijeve Bare premašuje značaj lokalnosti, on je dragocijen za čitav naš narod i nauku. Te nemožemo esperiti. Ne ako su zagrebački drugovi dobili pare od Akademije - kako Ti to kažeš - zašto im treba još sredstava?

Meni je i iskapanje i muzej na srcu. Za te plediram ^{za} sperazum, jer bez toga nikada nema prosperiteta. Tim više, što je činjenično stanje one koje nam je saopćio pretsjednik NOGO. Uvjeren sam, da bu sve dobre prešle na obostrano zadovoljstvo. A Ti molim Te nemoj stavljati nožne prste pod fifcentener.

Srdačne Te pozdravlja - do sutra - Tvoj

14.7.1953.